

CHÙM THƠ BA MƯƠI THÁNG TƯ

hay là

CHUYỆN CỦA BA NGƯỜI LÍNH

1- Người chiến binh về thăm nhà

(Từ câu chuyện người bệnh nhân kể lại 'chuyện nhà' của anh)

Cuộc chiến vừa tàn.
Sau ba mươi năm
Người chiến binh về thăm nhà...
Nói đi anh
Sao anh đứng lặng yên như núi Cà Đú? (1)
Ngôi nhà xưa như ngôi mộ cổ
Cột kèo xiêu tán,
Mái ngói âm dương cỏ mọc rêu xanh.
Có những đêm mưa thật sâu
Có những đêm đen vô cùng
Đi qua căn nhà này
Đi qua cõi lòng của Mẹ...
Cha đã về nơi vĩnh hằng
Mẹ còn ngồi đó đợi anh ba mươi năm...
Mẹ lẩn.
Mẹ không còn nhìn ra anh nữa.
Nghe tiếng anh mẹ sờ soạng... mẹ khóc.
Anh ngược nhìn trời.
Trời xanh thăm thẳm.
Anh nhìn chung quanh cỏ cây vẫn vậy.
Phan Rang vẫn nghèo.
Xóm Động vẫn buồn, như thuở anh đi...
Dừng chân với mẹ được vài ba ngày.
Anh tôi lại lên đường làm nghĩa vụ người lính
Cuối năm 80
Có người đến nhà cho hay: "Mẹ là Mẹ Liệt Sĩ"
Anh tôi đã hy sinh tại chiến trường Campuchia
Mẹ kinh hãi
Mẹ khóc
Đêm hôm đó, mẹ ngủ.
Giấc ngủ an lạc – Giấc ngủ nghìn thu...
Từ đó anh tôi không còn về thăm nhà nữa,
Anh vĩnh viễn ở lại Campuchia
Anh đâu có hay,
thằng em của anh,
vượt biên thuở ấy,
bây giờ là
"Lão già mỗi mết
Đang loay hoay quờ quạn tìm một chỗ nằm
Nơi đại lục xa xăm". (2)

- (1)- Núi Cà Đú phía bắc thị xã Phan Rang.
(2)- Thơ của Võ Phiến, *Bé Bờ Dịch*

2- Người lính vừa đi xa

Vong Linh Tướng Ngô Quang Trưởng
Đại bàng vừa gãy cánh
22-Giêng-2007
Người lính khóa 4 Trừ bị Thủ Đức
Sau hơn ba mươi năm lưu vong ở Mỹ
Anh từ chối mọi thứ huân chương
Anh từ chối mọi nghi lễ an táng
Ngay cả lá cờ phủ trên quan tài anh
Anh từ chối cả quá khứ
Quá khứ đau thương
Quá khứ sai lầm
Quá khứ phản bội
Anh muốn ra đi trong sự lãng quên
của lịch sử, của đất nước
Như lúc anh còn sống
Anh đã nhiều lần tự quên mình trong chén rượu...
Anh
Người lính
Của Vùng I Chiến thuật
của núi rừng Trường Sơn bạt ngàn
của đèo Cả - Hải Vân
Sóng biển Thái Bình Dương gầm thét dưới chân anh
Hết rồi
Những tháng ngày bão tố
Bay trên vùng Trĩ Thiên
Mây trời Ai Lao...
Anh ra đi
Có tiếng sóng Phá Tam Giang tiễn đưa
Gào thét gọi tên anh
Có người lính già ở tận quê nhà
Thấp nén hương khấn nguyện
Thầm gọi tên anh
Trong cõi âm u
Trong bóng tối của lịch sử.

3- Đoàn khúc 30-4

Anh thăm nhà về. Anh nằm ngủ. Hai tay úp trên ngực. Giấc ngủ thanh thản. Nét mặt phong trần. Chị ngồi cạnh Anh. Chị khâu khuy áo - áo trận màu chàm, Anh vừa mang về, sau gần 30 năm bỏ lại tại quê nhà, Chị vẫn còn ngửi thấy mùi mồ hôi của Anh, Chị cảm động. Áp áo vào lòng, Chị thổn thức.

Vâng, Chị đang ngồi bên cạnh Anh đang ngủ. Sao Chị vẫn nhớ Anh. Chị nhớ Anh ở cuối trời xa...

Năm 64 vừa tốt nghiệp quân trường Thủ Đức, Anh được ném vào trận Bình Giả. Những

ngày đó biết bao là thử thách, xót thương. Chị quay quắt nhớ thương chồng. Rủi ro người không về thì sao?

Nhưng là trai thời loạn, Anh vẫn hiên ngang, vượt muôn ngàn sóng gió. Với chiếc áo trận này, Anh lội suối băng ngàn, những năm tháng ở Đồng Tháp Mười, U Minh Thượng, U Minh Hạ, Tết Mậu Thân ở Huế, A Sầu, A Lưới, Mùa Hè Đỏ Lửa ở An Lộc, Đại Lộ Tử Thần, Cổ Thành Quảng Trị. Trong chiến dịch Lam Sơn 719, với chiếc áo trận này Anh dẫn các toán viễn-thám vào tận Tchepone...

Những lúc ấy, Chị biết rõ nỗi lo canh cánh bên lòng anh là Chị, người vợ ở hậu phương. Những thư Anh viết cho chị từ KBC, những thư viết trên thùng đạn, những bức thư tràn đầy yêu thương, không có màu khói lửa chiến tranh, không có chết chóc hận thù. Đối với Anh đời chiến binh thắng bại là chuyện thường. Điều quan trọng là ta có thể làm gì cho lịch sử?

Sau 30-4-75 Anh trở lại vùng binh lửa Anh đã từng đi qua với thân phận người tù cải tạo. Những địa danh An Dương, Suối Máu, Cà Tum, Bù Gia Mập, Vườn Đào, Phú Quốc, Chí Hòa, Đồng Tháp, Lý Bá Sơ, Cổng Trời, Bắc Thái, Hoàng Liên Sơn, Lào Kai... Những trại tập trung, những nhà tù cải tạo, khi nhắc đến đau lòng cho những ai yêu nước. Hơn 10 năm trong lao tù cải tạo, những ngộ nhận, nhầm lẫn, những hận thù phi lý chồng chất... không ngừng đổ xuống trên thân phận của muôn vàn chàng trai yêu nước.

Chị ôm chiếc áo, siết chặt vào lòng, Chị nức nở.

Anh giật mình, thức giấc:

Ồ! Em làm gì vậy? Chiếc áo ấy cũ xưa quá rồi. Em khâu lại làm gì. Thời thế đã thay đổi rồi. Không còn ai muốn mặc những cái áo nặng nề như vậy nữa đâu.

Chị vẫn cúi xuống yên lặng

Anh đến ngồi bên chị.

Em khóc!

Anh ôm vai chị

Anh thều thào:

Chiến tranh mà em...

Dù sao nó cũng qua rồi.

Chicago, 4-2000

Để đánh dấu một thiên niên kỷ mới

Đào Như

Nguồn: <https://vanviet.info/tho/tho-do-nhu/>

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9200 TÁC PHẨM